

ΕΤΟΣ 74ον

15 Φεβρουαρίου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 7 (3794)

ΤΟ ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Τό περιεχόμενο τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀφορᾷ στήν κρίση ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἀπό Ἐκεῖνον πού ἔχει τό ἀπόλυτο δικαίωμα νά κρίνει τούς πάντες, τόν Κύριο τῆς Δόξης καί Βασιλέα τοῦ παντός. Τίθεται, ὅμως, ἓνα ἐρώτημα· πῶς ὁ Χριστός θά κρίνει τόν ἄνθρωπο ὅταν λέγει «οὐ γάρ ἦλθον ἵνα κρίνω τόν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τόν κόσμον;» (Ἰωάν. 12,47). Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τονίζει ὅτι αὐτός πού τόν ἀπορρίπτει καί δέν δέχεται τά λόγια Του, σέ αὐτά θά βρεῖ ἑκεῖνον πού θά τόν δικάσει. Ὁ λόγος πού κήρυξε ὁ Χριστός, αὐτός θά κρίνει τόν ἄνθρωπο κατὰ τήν ἐσχάτη ἡμέρα (Ἰωάν. 12,48). Ἐπομένως, μέ μία φράση, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι τό κριτήριον τῆς Κρίσεως τῶν ἀνθρώπων, καθότι ὁ Θεῖος λόγος, οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ, εἶναι ζωή, φῶς καί ἀλήθεια. Στίς εὐαγγελικές ἐντολές κρύβεται ὁ ἴδιος ὁ Κύριος, ὁ Ὅποιος ἀποκαλύπτεται σέ ὅσους προσπαθοῦν νά ζήσουν σύμφωνα μέ αὐτές.

Αἴσθηση ἐνότητας καί ἀλληλοπεριχωρήσεως

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐνέργεια τοῦ Ζώντος Θεοῦ, μᾶς ὁδηγεῖ σέ βαθεῖα μετάνοια καί φωτισμό· μᾶς κατευθύνει ἐπαγωγικά σέ ἀληθινή σχέση μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο, διότι στό πρόσωπο τοῦ συνανθρώπου ὁ πιστός βλέπει τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, καθώς ἔλεγε καί ἓνας ἀρχαῖος ἀββάς τῆς αἰγυπτιακῆς Θηβαΐδος: «Εἶδες τόν ἀδελφόν σου, εἶδες Κύριον τόν Θεόν σου». Ὁ Χριστός στήν σημερινή περικοπή τοποθετεῖ τόν ἑαυτό Του στό ἐπίπεδο κάθε ἀνθρώπου πού βρίσκεται σέ ἀδυναμία· στήν θέση δηλαδή τῶν πτωχῶν, τῶν διψασμένων, τῶν ξένων, τῶν γυνῶν, τῶν ἀσθενῶν, τῶν φυλακισμένων. Καί βεβαιώνει πῶς ἐφόσον κάναμε κάτι γιά νά βοηθήσουμε, νά εὐεργετήσουμε κάποιους ἀπό τούς ἐλαχίστους, τούς ἀσήμους ἀδελφούς Του πού πάσχουν, τό κάναμε γιά Ἐκεῖνον. Παρομοίως, ὅταν ἀδιαφορήσουμε γιά αὐτούς, ἀδιαφοροῦμε γιά τόν ἴδιο τόν Κύριο. Τοιουτοτρόπως, ὁ πιστός μέσα στόν σωστικό

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἡ τελικὴ κρίση

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ καταραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπείνασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

χώρο τῆς Ἐκκλησίας ἀποκτᾷ τὴν πνευματικὴ αἴσθηση τῆς ἐνότητος, τῆς κοινωνίας, τῆς ἀλληλοπεριχωρήσεως μεταξὺ Θεοῦ, ἀνθρώπου καὶ συνανθρώπου. Καὶ ὅταν ἡ αἴσθηση αὕτη γίνεται συνειδηση πῶς ὁ Χριστὸς μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα ἀπὸ τὴν ὑπαρξῆς, τὸν ἀτομισμὸ, τὸν ἐγκλωβισμό στό ἐγὼ νά ἀνοιχθοῦμε στὴν συνύπαρξιν, τὸν σύνδεσμο, τὴν ἀγάπην, τότε γνωρίζουμε τί σημαίνει ὅτι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μᾶς ἔχει ἀγγίξει, μᾶς ἔχει θεραπεύσει, μᾶς ἔχει φωτίσει.

Ἁ ἑξαγιασμός τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς μας

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στὸν περίφημο λόγο του «Περὶ φιλοπτωχίας», μέ ἀπαράμιλλη ρητορική δύναμιν, ζωηρές εἰκόνες καὶ ἐκφρα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου μέ ἑνδοξο τρόπο καί ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μαζί του, τότε δά καθίσει στόν ἑνδοξο θρόνο του, καί δά συναχθοῦν μπροστά του ὅλα τά ἔθνη, καί δά χωρίσει τούς μέν ἀπό τούς δέ, ὅπως ὁ βοσκός ξεχωρίζει τά πρόβατα ἀπό τά ἐρίφια, καί δά τοποθετήσῃ τά μέν πρόβατα πρός τά δεξιὰ του, τά δέ ἐρίφια πρός τά ἀριστερά. Τότε ὁ βασιλιάς δά πεῖ στούς ἐκ δεξιῶν του: Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατέρα μου, κληρονομήστε τή βασιλεία πού ἔχει ἐτοιμασθεῖ ἀπό καταβολῆς κόσμου. Γιατί πείνασα καί μοῦ δώσατε νά φάγω, δίψασα καί μέ ποτίσατε, ἤμουν ξένος καί μέ περιμαζέψατε, ἤμουν γυμνός καί μέ ντύσατε, ἀρρώστησα καί μέ ἐπισκεφθήκατε, ἤμουν στή φυλακή καί ἤλθατε νά μέ δεῖτε. Τότε οἱ δίκαιοι δά τοῦ ἀποκριθοῦν καί δά ποῦν: Κύριε, πότε σέ εἶδαμε πεινασμένο καί σέ θρέψαμε, ἢ διψασμένο καί σέ ποτίσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ξένο καί σέ περιμαζέψαμε, ἢ γυμνό καί σέ ντύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἀσθενή ἢ στή φυλακή, καί ἤλθαμε νά σέ δοῦμε; Καί ἀφοῦ ἀποκριθεῖ ὁ βασιλιάς, δά τούς πεῖ: Σᾶς διαβεβαιῶν ὅτι, ἐφόσον κάνατε αὐτά ἔστω καί σέ ἓναν ἀπό αὐτούς τούς ἀσήμενους ἀδελφούς μου, τά κάνατε σέ ἐμένα. Τότε δά πεῖ καί στούς ἐξ ἀριστερῶν· Φύγετε μακριά μου οἱ καταραμένοι, στό αἰώνιο πῦρ πού ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιά τόν διάβολο καί τούς ἀγγέλους του. Γιατί πείνασα καί δέν μοῦ δώσατε νά φάγω, δίψασα καί δέν μέ ποτίσατε, ἤμουν ξένος καί δέν μέ περιμαζέψατε, γυμνός καί δέν μέ ντύσατε, ἀσθενής καί στή φυλακή καί δέν μέ ἐπισκεφθήκατε. Τότε δά τοῦ ἀποκριθοῦν καί αὐτοί καί δά ποῦν: Κύριε, πότε σέ εἶδαμε πεινασμένο ἢ διψασμένο ἢ ξένο ἢ γυμνό ἢ ἀσθενή ἢ στή φυλακή, καί δέν σέ ὑπηρέτησαμε; Τότε δά τούς ἀποκριθεῖ καί δά πεῖ: Σᾶς διαβεβαιῶν ὅτι, ἐφόσον δέν τά κάνατε ἔστω καί σέ ἓναν ἀπό αὐτούς τούς ἀσήμενους, οὔτε σέ ἐμένα τά κάνατε. Καί αὐτοί δά μεταβοῦν στήν αἰώνια κόλαση, ἐνῶ οἱ δίκαιοι στήν αἰώνια ζωή.

*(Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)*

στικές γλωσσικές ἀποχρώσεις συναρπάζει τόν ἄνθρωπο καί τοῦ ἐμπνέει τήν φιλανθρωπία καί τήν εὐσπλαγχνία, ὥστε νά τόν πείσει γιά τήν ἀναγκαϊότητα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Παραλλήλως βοηθεῖ κάθε πιστό νά ἐννοήσῃ ὅτι ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας ἐξαγιάζεται ὅταν προσφέρουμε ἀγάπη, κατανόηση, στοργή στόν συνάνθρωπο μέ τήν συνείδηση ὅτι ἡ σχέση, τό ἦθος, ἡ στάση μας ὡς πρός τόν πλησίον ἀναφέρεται, ἀνάγεται στόν ἴδιο τόν Χριστό. «Ἔως ἐστί καιρός..., λέγει ὁ ἱερός Πατήρ, Χριστόν ἐπισκεψώμεθα, Χριστόν θεραπεύσωμεν (ἄς περιποιηθούμε, ἄς φροντίσουμε τόν Χριστό), Χριστόν θρέψωμεν, Χριστόν ἐνδύσωμεν, Χριστόν συναγάγωμεν (ἄς Τόν περιμαζέψουμε γιά νά τόν φιλοξενήσουμε), Χριστόν τιμήσωμεν». Ὁ Κύριος τῶν πάντων «ἔλεον θέλει καί οὐ θυσίαν» (Ματθ. 9,13)· δέν ἀναπαύεται στίς ἐξωτερικές θυσίες,

15 Φεβρουαρίου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

«Μνεΐα τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ὁνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε΄ αἰ.), Ἀνθίμου ὁσίου
(τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀποστ.: Α΄ Κορ. η΄ 8 - θ΄ 2 – Εὐαγ.: Ματθ. κε΄ 31-46.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Φεβρουαρίου, τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ΄ 11 - ιδ΄ 4 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ΄ 14-21.

ἀλλά ζητεῖ νά Τοῦ προσφέρουμε τήν εὐσπλαγχνία, τό ἔλεος, διὰ μέσου ἐκείνων πού ἔχουν ἀνάγκη.

Ἡ φράση «ἕως ἐστί καιρός» ἐμπεριέχει ἀλήθεια, σοφία, δράση, θυσία, ἀγάπη. Ὁ καιρός, ὁ χρόνος τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας μας δέν εἶναι ἀτελεύτητος· ἔχει ἀρχή καί τέλος. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος προτρέπει κάθε πιστό νά ἐκμεταλλευθεῖ, νά ἀξιοποιήσῃ σωστά τό χρονικό πλαίσιο τοῦ βίου μέ τήν ζωογόνο πνοή τῆς ἀγάπης, τήν κοινωνία μέ τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο, τήν ἐργασία τῶν θείων ἐντολῶν, τήν προσευχή καί τήν ἀληθινή λατρεία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δύναμη τῆς ἀγάπης

Ὁ πόνος, ἡ ἀδικία, ἡ θλίψη, ἡ στέρηση περικυκλώνουν καί, ἴσως, δέν θά παύσουν ποτέ νά καταδυναστεύουν τόν ἄνθρωπο, ὅσο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ τίθεται στό περιθώριο τῆς ζωῆς καί δέν ἀποτελεῖ πηγή διαρκοῦς ἐμπνεύσεως. Ἐμεῖς ὡς χριστιανοί ἄς κυκλώσουμε αὐτές τίς τραγικές καταστάσεις μέ πίστη καί ἐλπίδα, μέ ἀγάπη καί προσευχή. Πρόκειται γιά τήν οὐσιαστικότερη συμβολή μας στήν ἀντιμετώπιση τοῦ κακοῦ.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr